

понеже на това съм повиненъ само азъ който пріятелитъ си убѣдихъ, а непріятелитъ си насилехъ да земѣтъ Маріева странжъ. Помбей зачуденъ отъ великодушіето Стенево, прости Мамертинцытъ, защо ся убѣдили отъ единъ такъвъ чловѣкъ, който прѣдпочита отечеството си повече отъ живота си.

Пеллетіеръ.

Нѣкой си прѣдсѣдатель въ Францъ ималъ на умътъ си да си даде оставкѣтъ отъ службѣтъ си, съ надеждѣ да настанѣ сына си на свое мѣсто. Царьтъ Лудвигъ 14-й, който былъ ся обѣщаль отънапрѣдъ на главныйтъ си писмоводителъ Пеллетіера първото праздно мѣсто тутакси му принесълъ това. Но Пеллетіеръ, като му благодарилъ по напѣдъ за добринѣтъ му, напомнилъ му че прѣдсѣдательтъ, който си е далъ оставкѣтъ, има сынъ, и че Негово Величество е былъ всякога благодаренъ отъ това семейство. Лудвигъ смаянъ отъ това великодушіе; “Знамъ го това, реклъ, но нѣматъ обычай да ми говорятъ така, и това е пръвъ пѣтъ.”